

det vilde være uforvarligt fra Rigsdagens Side at negte den. Vi beklage, at der ikke har været Leilighed til allerede meget tidligere at yde denne Hjælp; thi netop, naar den staar i saa ringe Forhold til den lidte Skade, som denne Sum af 55,000 Kr. virkelig gjør, vilde det have været i høj Grad ønskeligt, at den hurtigt, ganske kort Tid efter Udelæggelsen af Frederikssted, havde kunnet tilflyde de Skadelidte. Smidlertid, det er jo først nylig, at Forslaget er kommet fra Regjeringen; det blev forelagt os den 24de April, og det maa billigt indrømmes, at i den senere forløbne Tid have Folkethinget og Finantsudvalget været saa beskæftigede med andre vigtige Sager, at der deri kan ligge en nogenlunde god Undskyldning for, at vi ikke tidligere ere komne til at tage Beslutning om denne Sag. Hvad dernæst Laanessummen angaar, kan det jo heller ikke negtes, at ogsaa den staar i et grelt Misforhold til det virkelige Behov, der findes paa Den. Naar Summen har kunnet indskrænkes eller faktisk er bleven indskrænket til det ringe Beløb af 55,000 Kr., kan Grunden hertil alene være den, at Regjeringen har anset det for at være uforvarligt at yde Laan under andre Vilkaar end saadanne, som kun en ganske ringe Del af de Skadelidte paa Den have været istand til at fyldestgøre. De Vilkaar, der nu bydes ifølge Lovforslaget, ere noget lempeligere end de, der ifølge Kommissoriet skulde kunne tilbydes af Kommissionen til de Skadelidte paa Den; men selv i denne lempelige Stikelse turde de være haardere, end at det kan ventes, at der i nogen større Udstrækning kan drages Fordel deraf for Den. Det er vel altsaa dette, der er Grunden til, at kun en saa ringe Sum som 55,000 Kr. er begjæret; dog, jeg behøver ikke at sige dette som en Formodning, det er jo blevet udtrykkelig udtalt. Der er fra Mindretallets Side altsaa ingen anden Ting at sige om selve Lovforslaget, end at vi anbefale det til Vedtagelse og anse det for at være en meget lempelig og beskedn Sum, der derigennem er forlangt for Den. Der er imidlertid baade efter Sagens Natur og de Ytringer, der alt ere faldne fra den ærede Ordfører, nogen Opfordring til i Forbindelse med denne Sag dog noget at tale om den Høvedelse, der er kommen til os fra endel Plantere paa St. Croix; der kunde ganske vist, hvis man skulde finde, at denne Høvedelse var i og for sig selv berettiget, have været nogen Anledning til at søge at give Lovforslaget en betydelig større Udstrækning end den, det har i den Stikelse, hvori det er kommet fra Ministeriet. Dette Andragende fra Planterne, hvis Indhold paa et andet Sted er refereret, nemlig i Betænkningen fra Udvalget angaaende Andragender, er, som sagt, blevet omtalt af den ærede Ordfører; det er understrevet af 55 „Indvaanere, Eiendomsbesiddere, samt Borgere paa St. Croix“. Den ærede Ordfører yttrede om

dette Andragende, at det vidnede om, at Planterne derovre „kunde tænke sig en bedre Regjering“. Deri tror jeg, han har fuldkommen Ret; men det vidner tilstrækkelig om, at Andragerne kunne tænke sig et bedre Folkething; thi deres Høvedante, den, hvorpaa de væsentlig støtte deres Fordring om Stadeserstatning, er egentlig adresseret til os her i Folkethinget og ganske særlig til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen). Det er Bestemmelsen i Loven af Februar 1876 om Ophævelse af Arbejderregulativerne jensef 3 Mar fra den Dag, da Sjællesukkerfogeriet var taget i Drift, som Planterne i deres Andragende tilskrive den væsentligste Andel i det stedfunde Dyr. De sige ligesvem, at det var — jeg skal oplæse det — „en Følge af den bratte og voldomme Omstyrten af et System, som helt igjennem har været oprettet og sanktioneret af Lovgivningsmagten i Danmark, ja opfostret ved administrative og legislative Gaanblangere — vi sigte til Arbejderregulativerne — naar, som fastholdt af Kronens Repræsentant her paa Den og af Moberlandets Regjering, disse Regulativer anses som Marsagen til det stedfunde Dyr“. Planterne forklare videre, at det var en uheldig Ordning, der fandt Sted med disse Arbejderregulativer; da man her hjemme ved vort Initiativ bestemte ved Lov, at Arbejderregulativerne skulde bortfalde 3 Mar fra den bestemte Dag, indførte man en Usikkerhedens Overgangstilstand, under hvilken al mulig Misforhold maatte komme til Gjæring og Udbrud, og de tilskrive denne Omstændighed det Dyr, der fandt Sted den 1ste Oktober. Det er nu min Overbevisning — forsaavidt som det overhovedet er muligt for Nogen, der lever udenfor Vestindien, at danne sig en Forestilling om disse Ting — at denne Klage fra Planternes Side er ganske ubesvaret. Om det end maa erkendes, at en saadan Overgangstid altid medfører Ulemper, kan det dog ikke uden den største Ubillighed paafaaes, at det skulde være Bestemmelsen om Arbejderregulativernes Ophævelse, som har fremkaldt Dyrret, og med den ærede Ordfører maa jeg derfor være enig i, at dette Andragende fra 55 Beboere paa St. Croix ikke er særlig stiftet til at danne Grundlaget for nogen som helst Dom over Regjeringens Dyrtræden i denne Sag eller om Moberlandets Forhold til Kolonien, og at det i det Hele giver en overmaade ensidig og ufyldestgjørende Fremstilling. Men det, som forekommer mig væsentligst at trænge til eftertrykkelig Tilrettevisning ved dette Andragende, det er, at man deri søger at gjøre Moberlandets Regjering og Repræsentation ansvarlig for Ting, som ligesvem have været lagte hen under den vestindiske Selvstyrelse, saaledes som den finder Sted i Kraft af Kolonialloven. Det kan jo dog aabenbart slet ikke gaa an, at et Land, som har faaet en ikke ganske ringe Selvstændighed, saaledes som Tilfældet er med de dansk-vestindiske Dyr, der vælge — og